

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaș, jud. Târnava-Mică
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șlr mărunt odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Pământ din fundul mării

Este și de acesta, nu însă la noi, unde nici pământul pe care-l avem, nu-l cultivăm în întregime. Căci în țara noastră rămân în fiecare au destule dealuri și coaste pustii, mâncate de ploii și pahoale, pe cari pasc toată vara câteva capete de oi și miei. Pășunile noastre ne sunt înecate în spini și măcăci, iar lobodele și urzicile cresc înalte cât parul până sub ferestrele casei.

Sunt însă țări unde pământul este mai puțin și de aceea altcum prețuit. Acolo fiecare palmă de loc fiind rodul unor eforturi și munci urlașe de ani de zile, pământul este privit ca un izvor de bogății și muncit cum se cuvine. Acolo se adevărește vorba, că „omul sfîșiește locul“. La sute de metri între stînci sterpe italienii și-au făcut grădini de legume și vii a căror pământ a fost cărat în întregime de el cu sacul ori cu coșărcile.

Din pustii pletrelor goale prin muncă și stăruință, Norvegienii și-au făcut o țară ca o grădină, iar din nisipurile sburătoare și sărace de pe țărmul Mării Baltice, tot prin vrednicia omului, a răsărit mândra și indestulata țară: Danemarca.

Jumătate din pământul Olandei a fost creat și întărit prin hărnicia și stăruința de fier a locuitorilor ei. „Dumnezeu a făcut marea, iar Olandezii uscatul“ spune un proverb de al lor.

Așezată de-a-lungul Mării Nordului, având un pământ sub nivelul (oglinzi) mării, viața locuitorilor ei veacuri de-a-rîndul a fost o necurmată muncă împotriva valurilor pustiltoare și cutropitoare ale mării.

Ca să stăvilească apele mării, ei au fixat dunele (tegrămădirile) de nisip prin plantații, au ridicat altele noi și au zidit diguri uriașe. În țară au săpat canale adânci, au îndiguit râurile, au scurs apele și mlaștinele nefolositoare. Astfel că din țara mlaștinilor și a lacuților, „țara apelor“, hărnicia și mintea iscusită și luminată de carte, a locuitorilor ei a făcut mândrețea de țară gospodărească: Olanda.

Pe acolo pe unde erau numai lacuri și bălți, azi sunt lanuri de grâu, câmpuri întregi de flori și pășuni bogate, pe cari pasc milioane de oi și vaci, mândria Olandei.

Ultima lor biruință asupra mării, a fost secarea golfului (o adâncitură în mare) Zuydersee.

Peste 45.000 hectare pământ au fost scoase din ape și făcute folositoare. A fost o lucrare urlașă, care a durat 12 ani și pentru care s'au cheltuit sume urlașe de bani.

În fața mării s'a construit un d'g mare, lat de peste 150 metri și care se ridică cu aproape 8 metri deasupra apelor. Acolo unde

Asigurările

Întelepciunea populară a aflat de mult că unul din lucrurile cele mai folositoare în viață este „să aduni bani albi pentru zile negre“.

Cărările vieții ne sunt necunoscute. Nimeni nu știe ce-i aduce ziua de mâine. Măne poți sădea bolnav, poți muri, poate să-ți ardă casa, poate să-ți moară o vită. Acestea sunt zilele „negre“. Bătrânețea și moartea vin cu siguranță pentru fiecare om. Când nu ai pus nimic de-o parte, și vine vremea bătrânețelor când nu mai poți munci, soarta te așteaptă e dintre cele mai amare. De murit poți muri și tânăr și bătrân. În urma ta, dacă n'ai eruat nimic, rămâne jale și sărăcie. Uneori nevasta și copiii trebuie să se împrumute, chiar pentru a avea cu ce să te îngroape. Ori care plugar știe ce lovitură grea se dă gospodăriei lui când îi moare o vită. Nu mai ajunge unde a fost, un an de zile. Ce să mai vorbim de nemorocirea când îi arde suiva casa, grajdul, ori alte edificii economice?

Poguba ai de câteori îți pieri ceva din avutul tău. Dar când ai bani cu care să pui la loc ceea ce ai pierdut, poguba în scurtă vreme nu se mai sumoaște.

Nu vei avea însă mijloc de a te scula în picioare după câte o astfel de nemorocire, decât dacă vei fi pus de-o parte „bani albi pentru zile negre“.

Dar așa de greu ajungi să pui de-o parte bani la tine acasă. Greutățile vieții sunt multe, neșeurile mari, și rare ori ajungi să mai poți pune ceva de-o parte. Chiar când ai pus, la o strămtoare și mai mică latinzi mâna la ei și-i cheltuești.

Pornind dela adevărurile de mai sus, oamenii s'au gândit să facă reuniunile sau *băncile de asigurare*. Azi în toată lumea se pot face asigurări de viață, contra focului, contra grindinei, asigurarea animalelor domestice. Ba în orașe se fac asigurări și împotriva furtului, și a întâmplărilor nemorocite, așa numitelor asigurări contra accidentelor: cazii și-ți rupi un

picior, o mână; te schilodești într-o ciomnire de tranuri și altele.

A-ți face o asigurare e același lucru: a aduna bani albi pentru zile negre. Cu deosebire că nu-i aduni la tine acasă, și nu poți pune așa de ușor mâna pe ei; îi plătești an de an anumite rate la o societate de asigurare, de unde la timpul său, îi primești tu sau moștenitorii tăi pe toți de-odată.

La ori ce fel de asigurare se face un contract între om și bancă. În el se arată pe ce sumă îți asiguri viața, și pe câți ani. S'au dacă îți asiguri casa, șura, grajdul contra focului, iarăși suma și anii. Tot asemenea se face la asigurările contra grindinei, a furtului sau a accidentelor. După sumă și ani, și se socotesc ratele ce le ai de plătit, odată ori de două ori pe an.

Plătind o rată, — banul nu-l mai ai acasă și nu mai poți pune mâna pe el, cât ce ai un neozz mai mic. Plătind un an, doi, trei, patru nu-ți mai vine să nu mai plătești, și să-ți pierzi banii vărsați. Așa că după ce ai încheiat un contract de asigurare și dacă ești un om mai slab de voință, tot te ții de el.

Reuniunile de asigurare sunt recunoscute de lege, și ele sunt obligate să-ți plătească la termen cât spune contractul. Ele nu se pot da peste cap, ca unele bănci obiceiuite, fiindcă legea le obligă, ca partea cea mai mare din averea lor să nu o țină în bani, ci să o plazeze în clădiri cari aduc chirie sigură.

În România cei cari își asigură viața, casa, recolta, sunt mai ales străinii: evreii, ungurii, nemții. Și românii dela orașe. Sătenii noștri prea puțin.

Să luăm și zoi pildă dela alții și să îmbrățișăm asigurările de tot felul. Nouă ne facem bine. Adunăm părălute albe pentru zile negre.

Dela „Astra“

Un dar făcut Marelui Voevod Mihai. Locuitorii din comuna Stoenești, Mascel, (Muntenia), unde Mihai Viteazul și-a refăcut armata după vestita bătălie dela Călugăreni, în care a înfrânt pe Turci, au dăruit Marelui Voevod o copie de pe buzduganul viteazului și neînfricatului Mihai. Darul l-a fost oferit de o delegație în ziua numelui său, în semn de neșarmurita dragoste.

Foc mare în California. În urma exploziei unei țevi cu petrol, într'un oraș din California (America) a luat naștere un foc mare, distrugând peste 100 de case.

odată se învălulau apele și spumeau valorile, Olandezii clădesc sate și orașe frumoase, grădini minunate, drumuri de fier și șosele tralnice. Pe pământul deasupra cărui plutiau vapoare mari, de-acuma încolo se vor legăna holde aurii și vor înflori câmpuri întregi de laie și zambile.

Toate acestea vor rămânea ca o pildă de stăruință și energie, o dovadă de ce poate mintea și vrednicia omului, ca o biruință a lui asupra firii.

GRĂUNTE SUFLETEȘTI



Credința fără fapte moartă este

Sunt foarte mulți între creștinii noștri cari cred că vor ajunge de-a-dreptul în ceruri, fiindcă ei au credință, crezând tot ceea ce pretinde biserica. Unora ca acestora le răspund numai atâta: Și diavolul are credință, și el crede, că este Dumnezeu, că Dumnezeu are trei fețe: pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, și, cu toate acestea, cine ar putea susține nebunia, că diavolul este fericit?

Ce să zic despre un om care susține că este creștin, prin urmare crede tot ce-i poruncește biserica, dar nu se roagă în veci, nu se spovedește, nu se cuminecă, în biserică se poartă ca-n orice altă casă, predică nu ascultă niciodată, căci, îndată începe a predica preotul, părăsește casa Domnului? Putem oare crede în Dumnezeu, fără de a-i ne ruga? Se poate crede în Dumnezeu, și a-i batjocori totdeauna poruncile? Nu. Cine nu se roagă lui Dumnezeu, cine nu merge la biserică, zică oricât va vrea că e creștin și că crede toate câte i-le poruncește biserica, că eu nu-l cred, și nu-l crede nimenea, pentru că om cu adevărat credincios numai acela este care și lucrează conform poruncilor dumnezeiești.

Precum nu se poate călători la Ierusalim călare pe un cal de lemn, întocmai așa nu putem intra în ceruri, având numai credință, fără fapte bune. Credința noastră trebuie să fie vie, adică trebuie să producă fapte bune. De aceea zice Domnul: »Nu tot cel ce mi zice mie: Doamne, Doamne, va intra întru împărăția cerurilor,

ci cel ce face voia Tatălui meu carele este în ceruri» (Matei 7, 21). Mântuitorul ne spune clar, la Matei 25, 41—43: »Duceți-vă dela mine blăstămașilor în focul cel de veci, care e gătit diavolului și ingerilor lui. Căci am flămânzit și nu mi ați dat să beau, străin am fost și nu m'ați primit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și în t:miță și nu m'ați cercetat». Cu tot dreptul zice deci sf. Ioan Gurădeaur că omul credincios fără fapte asemenea este pomului fără fructe. Iară sf. Grigore cel Mare îi aseamănă pe unii ca aceștia cu fecioarele cele nebune, cari au uitat să-și cumpere ulei și au rămas afară dela nuntă.

Chiar de aceea, citind acestea șire, nu te gândești la altul, ci la tine însuși. Tu crezi în vorbele Mântuitorului că ce va da omul în schimb pentru sufletul său, că numai un lucru trebuie, și cu toate acestea cât de adeseori îți vinzi sufletul diavolului, și toate le cauți, mai ales averile, la mântuirea sufletului însă nici că te gândești! — Tu crezi, că lumea aceasta trece și poștele ei, că a te împrieteni cu lumea înseamnă a te îndușmăni cu Dumnezeu, și cu toate acestea cât de mult iubești lumea, cât de mult te nizești să-i plăci și să-i slujești! Pe altarul acestei lumi îți jertfești cinste, omenie, avere, plăcere, totul, iar lui Dumnezeu nu-i dai nimic. — Tu știi că »nici curvarii împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni» (I. Dor. 6, 9—10), și cu toate acestea de câte ori și în câte forme ai păcătuit împotriva poruncii a șasea! — Știi că ceasul morții este nesigur, cu toate acestea însă îți amâi într'una pocăința, de pe o zi pe alta, în credința, că în clipita din urmă te vei putea îndrepta! — Crezi că este iad și loc curățitor și că acolo vei avea mult de suferit, dar nici prin minte nu îți trece să te ferești de rele și să încunji păcatul obișnuit! — Așadar viața ta și faptele tale sunt în contradicție cu credința ta, așa că faci cu totul altceva decât crezi și astfel trebuie să recunoști și tu că credința ta moartă este.

Sf. Pavel spune însă și mai mult: »Căci nu cei ce au auzit legea sunt drepti la Dumnezeu, ci cei ce fac legea se vor îndrepta». Oea mai bună dovadă că cei ce fac legea se vor îndrepta este întoarcerea sutașului Corneliu povestită în Faptele Apostolilor la cap 10. Ni-se povestește acolo că era un bărbat oarecare în Cezarea, anume Corneliu, sutaș din ceata ce se chema italienească, cucernic și temător de Dumnezeu. Acestuia i-a apărut odată ingerul Domnului spunându-i: »rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit întru pomenire înaintea lui Dumnezeu». Și i-a mai spus să trimită după Petru ca să-l întoarcă la credința cea adevărată și să-l boteze. Și s'a botezat Corneliu și toată casa lui.

Așadar pe Corneliu numai faptele lui cele bune l-au adus la credința cea mântuitoare. Prin urmare, chiar dacă ți-ai fi pierdut credința, dar faci fapte bune, Dumnezeu poate să-ți dea harul său preasfânt, ca să-ți revii și să-ți recâștigi din nou credința.

Ce ne trebuie deci nouă? Credință împreună cu fapte bune, credință care să nu fie numai pe buze, ci care să izvorească din inimă și să producă și roade, adică fapte bune, căci credința fără fapte moartă este.

Părintele Iuliu

Serbare la Făgăraș. Duminică în 7 Noembrie, vicarul Făgărașului, pâr. Moise Brumboi, a împlinit 40 de ani de preoție și 25 de protopopie-vicariat. Din acest prilej credincioșii săi au ținut să-l sărbătorească în mod deosebit. Ceea ce s'a și făcut Duminică trecută în fața poporului întreg și a unui mare număr de preoți din vicariatul său. Delegat al Înaltpreasfințitului nostru Mitropolit a fost chiar însuși vicarul general al Mitropoliei Ilustrate Sa Dr. Victor Macavelu.

Cetiți „UNIREA POPORULUI”

Foița „UNIRII POPORULUI”

Poveste

Continuare din numărul 41*)

Impăratul chemă pe unul câte unul dintre feciori, și fiecareia le spuse porunca hotărâtă, scurt și apăsător, așa că nu mai era chip să mai zică băiatul nici cărc.

— „Al înțeleș?”

— „Am înțeleș, Măria Ta!”

Și au sărutat fiecare mâna tatălui și marelui și și-au luat rămas bun dela Ileana, și-au plecat tus-trel călători tot uitându-se 'napoi, cât au putut să mai vadă, cum furturau în vârful turnului, de departe două năfrâmi albe. S'au despărțit la răspântie și au apucat care pe unde.

Au umblat ei cât au umblat, așa hoinari, multă vreme p'în lumea largă de acolo și ce să vezi? Când mai erau vre-o trei luni până să li se împlinescă termenul, ajung ei, fără să se caute, într'un târg mare, unde se ținse Iarmaroc vestit odată la zece ani. Și ținse Iarmarocul asta o sută de zile în cap. Se strângeau acolo la vreme toate bogățiile de măr-

fori din patru părți ale lumii, bunătățile și leacurile pământului, și minunile iscodenților toate, și comedii și solomonii, ghicitorii, cântăreții și pargicarii și paștele ai mai d'întâi: veneau toți să-și arate care mai de care meșteșugul... și lume... lume de toate neamurile și limbile din d-părțeri.

Umblând așa p'în Iarmaroc, feciorul nostru al mai mare dă peste un negustor care vindea un plocat frumos cu părul reț și dulce ca mătasa porumbului fraged. Plocatul acela era vrăjit, că oine ședea pe el, până să atlegă o s'antec, ajungea unde gândea. Ce mai încapă tocmeală multă? — L-a cumpărat.

Tot în vreme asta, al doilea frate găsește un pustnic dela Sfântul Munte, ori de unde o fi fost, care vindea o iconiță făcătoare de minuni a Maicii Precistii, și iconița aceea avea putere că cine ar fi fost pe moarte, dacă o atingea cu credință de boze, îi trecea boala și se ridca'n picioare bun zdravăn, parcă nu l-ar fi fost durut în călcăie măcar.

„Câte parate?”

— Atâtea.

— Poftim.

A luat iconița și-a plecat.

La o înghesuială nerăzbită, cum e la orice Iarmaroc, încă se întăinesc cei doi frați și nu le vine să creadă ochilor, și se iau în brațe că pasă mi-te își tănuise unul altuia șiretenia de-acasă. Când să și spue câte toate le văzură și cât li-e dor de maica și taica de-acasă, la-

cătă un șgomot grozav: un tânăr, alerga prin Iarmaroc plângând și căutând ca să sboare ca vântul și ca gândul, că el trebuie numai decât să plece acasă. Foga și el, să vadă ce e. Când colo era chiar Prăslea. Cum îl vede, dă un țipăt.

„O, frații mei iubiți, i-a uități-vă în oglinda asta, gândiți-vă la părinți noștri acasă și să vedeți grozavie! Doamne! Doamne! ce să facem?”

Și cum se uită ei în oglindă și se gândesc acasă, ce să le vadă ochii? Vad aievea pe Ileana calcată 'n pat cu părul despletit, o bă cum li varul, cu ochii ca sticla duși în fondul capului fără o rază de viață — broboane mari de sudoare pe frunte, — stărlile la încheietura mânilor încrucișate pe piept — și soghite rar — sfetnicul bătrân îl țin-lumânarea, și mitropolitul în sifă de aur s'aplecă și apropie de buzele ei fripte, lingurița cu grime; și la o parte și la alta a patului, în genunchi plângând infundat împăratul și împărăteasa cu capetele lor bătrâne pe picioarele răcite ale bietei fete.

Repede, făcăli toți pe plocat...

Au ajuns...

Iconița la buzele moartei...

Se mișcă fata... clipește din ochi... își ridică mâna la frunte... își dă frumos părul într-o parte... zâmbește... se scoală...

E sănătoasă... sărută pe părioșii și pe frații ei, și începe iar să râză ca mai înainte și să

*) Din cauza morții regretatului nostru director Al. Lupeanu am fost siliți să întrerupem publicarea acestei minunate povestiri.

MOTIUNEA

votată de Congresul General al Agrului

Congresul exprimă din nou sentimentele de neclintită alipire față de biserica Romei eterne și de iubire fiercică pentru urmașul verhovnicului Petru, Sf. Părinte PIDS XI. capul creștinătății universale.

Afirmă, aci la granița de apus a țării, hotărârea fiilor bisericii românești unite cu Roma, de a apăra cu prețul vieții România întregită în granițele ei firești, din tainica poruncă a dreptății divine, făcând zid nesurpat în jurul gloriosului tron al M. S. Regelui CAROL al II-lea.

Asigură pe Înalții Ierarhi de dragostea și devotamentul nezdruncinat al Agrului, care va fi în toate împrejurările o armată disciplinată, gata de luptă și jertfă a bisericii noastre.

Constată cu adâncă mâhnire pornirile de defăimare și prigoană cari țintesc la suprimarea însăși a bisericii noastre, căreia neamul românesc întreg îi datorează minunea resurrecțiunii sale naționale. Cu patriotică îngrijorare congresul înfierează această acțiune de învrăjbit între frați, într-o vreme în care puterile unite ale tuturor celor buni abia ar ajunge pentru a stăvili năvala răului și a disoluției morale.

Condamnă în deosebi participarea la această acțiune distructivă a unor asociațiuni și ziare menite unor înalte scopuri patriotice și creștinești; și vestejește mai ales tentativa periculoasă de a pune și puterea publică în serviciul proselitismului și prin aceasta a războiului confesional.

Convins de rolul providențial al bisericii noastre nu numai în trecutul ei și pentru viitorul neamului, Agrul dorește să colaboreze în plină armonie cu toți cei ce vor să lucreze în pace pentru binele neamului, dar în același timp este ferm convins să apere cu ultima energie comoara credinței și ființa bisericii noastre străbune, împotriva ori cui și cu orice jertfă. Îndrumă Comitetul Central să ia toate măsurile pentru luminarea opiniei publice asupra dreptății cauzei noastre și pentru încetarea atacurilor ce ne impresoadă.

Grija fraților risipiți în vechilul regat, precum și aducerea la matcă a celor secuziști va fi o preocupare de competență a Agrului.

În interesul unei tot mai bune păstoriri a sufletelor, cerem crearea episcopilor și parohiilor necesare; înființarea posturilor trebuitoare de preoți militari; salarizarea convenabilă a clerului; înzestrarea mândștrilor călugărești pentru ca să-și poată îndeplini înalta lor misiune spirituală. În același scop cerem să ni-se retrocedeze averile lăsate de fondatori pentru scopurile bisericii noastre.

Educarea creștinească a tineretului preținde un număr de ore de religie în toate categoriile de școli; ducerea tineretului școlar și premilitar la sfânta liturghie în biserica confesiunii proprii cel puțin în Duminică și sărbători; precum și numirea învățătorilor de religie română unită pentru elevii de această confesiune.

Pentru o mai înaltă pregătire a clerului, cerem înființarea facultății de teologie catolică românească decretată prin lege.

Luând act cu regret de demisia d-lui președinte Valeriu Pop și a secretarului general Augustin Popa din posturile de conducere ce au avut, demisia întemeiată pe motive de natură principială, le exprimăm cele mai vii mulțumiri pentru munca și jertfa adusă în serviciul Agrului și îi rugăm să dea asociației și pe viitor întregul lor concurs.

Numiri de preoți în eparhia Orăzii.

Ven. Ordinariat de Oradea a făcut mai nou următoarele numiri în rândurile clerului eparhial: Anton Cordis, adm. semin., la Bălța Bihorului; nouhirotonișii: Gavril Buzaș la Almașul Mare; Nicolae Pale la Gârcei și Traian Candrea la Tria.

Ședința de constituire a societății de lectură „Inocențiu Micu Klein“, a studenților teologi, Biał, s'a ținut duminică în 7 Nov., alegându-se următorul comitet: Surdu G., an IV, președinte; Rusu C., an III, vicepreședinte; Crișan Emil, an IV, secretar general; Traian Nemeș, an III, casier; Papal Andrei, an III, arhivar; Pop D., an II, bibliotecar; Herlo Aug., an III, econom-șef; Vlad Ion, an IV, controlor.



Sfințire de biserică

Sărbătoarea sf. Arhangheli, a fost pentru credincioșii din Cenușul de Câmpie, un rar prilej de mulțumire și înălțare sufletească.

În această zi a fost sfințirea noii biserici, zidită prin eforturile lor. Vechea biserică de lemn din deal, zidită în vremuri grele de iobăgie era de mult nelocuitoare.

În frunte cu harnicul lor păstor, părintele Mera, ei s'au gândit să-și zidească o nouă biserică. Strânși în jurul preotului lor, având sprijinul vrednicului și neobositului notar, d. Gh. Târnavanu, care le-a mijlocit și locul de biserică, după mari eforturi și cheltuieli, ei și-au văzut gândul împlinit.

Prin ostensiile lor și-au ridicat în mijlocul satului o biserică frumoasă și mândră, cu un semn al unității și al dragostei care este între ei.

Sfințirea bisericii a fost făcută de p. Dredețianu din Târgu-Mureș, însoțit de opt preoți. De față a fost popor mult venit din satele din jur și un însemnat număr de intelectuali din Târgu-Mureș.

În această zi bunii credincioși, ceea ce este foarte frumos și vrednic de laudă din partea lor, s'au mărturisit și cuminecat cu toții. Voiau să fie favorați și fainți și sufletește la intrarea în noul locaș de închinare. Tot în această zi s'a făcut și sfințirea steagului Reuniunii sf. Maria. După sfânta slujbă a urmat un mic banchet la casele parohiale și oaspeții au părăsit comuna mai fătăriți dela această sărbătoare care va rămânea neștearsă în amintirea bunilor credincioși din Cenușul de Câmpie.

Un act de duioasă pomenire

În ziua de 7 Noemvrie, în comuna Mura-Mare, a avut loc sfințirea crucii dela mormântul răposatului paroh al acestei comune, viceprotopopul onorar Zacheiu Graur. Sfințirea a fost făcută de preotul P. Susiu, de față fiind întreg poporul din Mura-Mare.

Căci au venit cu toții să cinstească amintirea fostului lor preot. Au venit după cum le-a spus-o în cuvinte înduioșătoare preotul Susiu, ca să se roage pentru acela care i-a păstorit zeci de ani, care l-a încreștinat și s'a rugat pentru ei, toată viața lui. Tuturor răposatul, le-a fost un adevărat părinte care n'a cunoscut odihna pentru fericirea fiilor săi. El a știut că este un apostol, că el n'a venit pe lume să fie fericit, nici să gătască fericire, ci a venit să îndeplinească o misiune, și toată viața lui a muncit pentru alții în locul unde l-a așezat Dumnezeu.

În tot timpul slujbei, și la părăsirea a cântat corul din comună sub conducerea cantorului Lobont Pavel.

Amintirea acestui preot din alte vremuri, va rămânea neștearsă din sufletul fiilor săi, pe cari l-a îngrijit o viață întregă. Iar frumoasa cruce de granit de pe mormântul lui, va aminti celor cari vor veni că acolo „se odihnește un suflet care n'a cunoscut în viață decât munca închinată binelui și adevărului pentru credință“.

Correspondent

umble de colo până colo; fuge în grădină, tale trandafiri, își pune în păr și spune la copilării și râde de parcă s'a sculat o ciocărlie din somn și-și cântă cântecul de dimineață.

A pus împăratul să clădească o biserică mândră, cum nu mai fusese până atunci în toată împărăția, spre lauda fecioarei, care făcuse o așa minune. Și a mâncat și a băut la sărbători mari trei săptămâni, lume după lume, pe socoteala curții împărătești.

Acu, toate bune: fata a scăpat; să fie sănătoasă, să trăiască, și Maica Domnului Buna, care a păzit-o, să-i dea noroc... Da... fata ca fata; ce te faci cu fiicări? că de a doua zi au început iar să vie unul câte unul la împăratul să-și spuie păsul.

Cui s'o dea?

Care are mai mult drept s'o ia?

Fără oglindă n'ar fi văzut-o în ce hal era și n'ar fi îndrăsnit să calce porunca împăratului, să vie înainte de termen.

Fără plocat n'ar fi sosit la vreme.

Fără iconiță ar fi dus-o toți în groapă.

Au stat seara la sfat împăratul, împărăteasa și sfetnicul cel bătrân, și până'ntr'uu târziu n'au putut să se înțeleagă cel doi bătrâni cuminiși, cui trebuie dată fata: ba unuia, ba altuia, ba lui Prâslea; ba să tragă sorți, norocul s'aleagă!

Împărăteasa, dacă văzu și văzu că nu se mai isprăvește vorba și ea cam picotia de somn, zice:

„Doamne, Măria Ta, cum sunteți dumnea-voastră bărbății! vă pricepeți la împrejurări mari, și la ale mici vă pierdeți cumpătul și rostul... Război mare să fi fost de făcut și până acu îl puneți la cale. Stau și v'ascult de atâta amar de vreme... am căscat de mi-a trosnit făclile. Ce mai tura-vura... vorbă lungă de geaba? Iacă, o s'o ia al de l-o iubi fata, că dreptul lui e!“

— Ei? Întreabă cine a ascultat povestea care dintre fiicări a luat-o pe Ileana?

— Nu știu dumneata, răspunde povestitorul, cum se isprăvesc toate poveștile cu Treifești-logofești? Pe cine era să-l tubească fata?... pe Prâslea.

— Dar cellalți cum au rămas?

— Au rămas destul de bine. Al mare a rămas cu topuză împărătească; al mijlociu cu iconița... Puțin lucru e să împărățești? Nu-i destul să nu mori niciodată? Dar era și drept să fie a lui Prâslea, pentru că el, dacă nu o lua pe Ileana, rămânea cu oglindă, și s'ar fi tot uitat în ea, ar fi văzut-o pe fată mereu cu altu'n în ea, ar fi văzut-o pe fată mereu cu altu'n brațe și s'ar fi prăpădit băiatul... Și dacă se prăpădia și mă-sa, împărăteasa, care tot pe el îl tubea mai mult, că era Prâslea, și ar fi fost mai mare păcatul să se întâmple atâtea nenorociri pentru o blată dragoste de tinerețe.

Bucurie sufletească în comuna Oarda-de-Sus

Zilele de 6—8 Noembrie au fost pentru credincioșii acestei parohii un adevărat dar și binecuvântare cerească prin „Misiunile sfinte” ce li-s-au ținut.

Misiunile au fost ținute de harnicul preot Elie Magda dela Alba-Iulia, ajutat de părintele Ioan Laslo Alba-Iulia și Gh. Bîtea din loc.

În tot timpul sfintelor misiuni, biserica a fost plină de credincioși, cari au ținut să ia parte la toate predicile și slujbele din aceste binecuvântate zile.

Deși puțin, căci cei mai mulți erau plecați din comună, ca să-și câștige pâinea în altă parte, numărul celor ce s-au spovedit și cuminecat este destul de frumos, 175. N'au rămas nici unul din cei cari erau acasă, dela 8 ani în sus.

Parohia este mică, trei sferturi din locuitorii acestei comune fiind ortodocși, dar este numai suflet și viață creștinească. Străns legați de păstorul lor, pe care-l ascultă și-l urmează sfaturile, cercetând biserica și cuminecându-se cât mai des, ei sunt adevărata iconă a turmei lui Hristos care-și iubește și urmează păstorul.

C.

Din Valea-Sasului

Cercul cultural al învățătorilor a ținut ședință culturală în ziua de 24 Oct. c., în comuna Valea-Sasului. La orele 8 jum. toți membrii cercului au fost prezenți la școală, de unde au plecat la biserică.

În ședința de dimineață dl I. Spinean inv. Spini, în frumoase cuvinte descrie pe acela care a fost Alexandru Lupeanu-Melin. Arată ajutorul neprecupețit ce l-au avut învățătorii în timpul cât a fost președinte al despărțământului Blaj al „Astrei”. Împărșind cu mână largă bibliotecile sătești și în unele comune și dulapuri pentru bibliotecile. În semn de ploasă amintire propune un minut de tăcere.

Au urmat apoi lecții model ținute de dnii învățători și o interesantă conferință a d-lui Petraș.

După masă la orele 2 a avut loc o ședință publică, la care au luat parte toți sătenii, au vorbit frumos dnii I. Ștefan inv. Sâmbiclaș despre: „Unirea face puterea” iar dna A. Ștefan despre „Iubirea de Patrie”. Apoi au fost coruri și recitări. La sfârșit dl Colceriu Aug. inv. în loc, în numele poporenilor mulțumește învățătorilor.

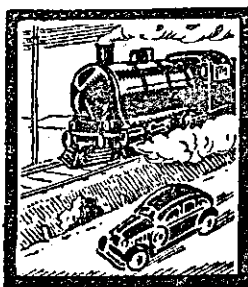
Expoziția de vite din Blaj

În 17 Octomvrie, avut loc la Blaj a o frumoasă expoziție de vite, cu scopul de-a încuraja creșterea vitelor din județ.

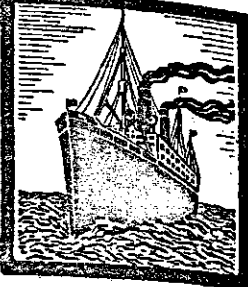
Stăpânii cu vite mai frumoase li-s'au împărșit premii în bani și frumoase medalii de aur, argint și bronz. Premiul întâi de 1000 lei pentru taurasi l-a primit Artimon Mărginean din Sâncel, iar medalia de aur d. prefect Simion Gîzdava. Au mai fost premiați mulți locuitori și sate pentru frumusețea vitelor lor.

Premiile s'au împărșit de către d. consilier agronom E. Negrușiu pentru vitele expuse din sindicat și de d. S. Anca, pentru vitele nelucrate în sindicat.

Cu acest prilej s'a căutat ca să se îndrume sătenii crescătorii de vite, ca să folosească mijloace noi în creșterea vitelor, și de a crește soluri cât mai bune de vite, cari sporesc câștigul și sunt o avere pentru om.



CUM STA LUMEA ȘI TARA



Ce mai este nou în politică

Un nou guvern — Mari lupte în China — Războiul din Spania — Ce se petrece în Rusia — Turburări în Palestina — Pregătiri de război

O săptămână de mari frământări politice

După întoarcerea M. S. Regelui din Cehoslovacia, viața politică din România a fost din cele mai frământate. Se știa că guvernul își va da în curând demisia și toate partidele așteptau cu înfrigurare hotărîrea Regelui.

Începând de marți, șefii partidelor politice au fost primiți pe rând în audiență de M. Sa Regele. Prin aceste audiențe M. Sa a voit să cunoască părerea tuturor și să se informeze, care partid ar fi mai potrivit ca să vină la cârma țării.

În acest timp s'au făcut fel de fel de presupuneri și combinații în legătură cu formarea noului guvern. Unii credeau că va fi un guvern Mihalache-Vaida, alții că va fi un nou guvern Tătărescu în care să intre însă și oameni de-al partidului liberal georgist. Se vorbea chiar și de o întregire a partidului național-țărănesc.

În tot cursul săptămânii fierberea a fost mare în rândurile partidelor. Pretutindenea s'au ținut consfățiri și ședințe. Între șefi au avut loc importante întreveneri și încercări de apropiere.

Către sfârșitul săptămânii situația părea limpezită într'un fel. Sâmbătă d-nul Mihalache a fost însărcinat cu formarea noului guvern. Domnului Mihalache însă i-s'a pus condiția împăcării și colaborării cu d. Vaida, pe care dsa n'a putut-o îndeplini și s'a retras. A fost chemat din nou d. Tătărescu și i-s'a încredințat tot d. Sale formarea noului guvern, având însă să ceară și colaborarea (colucrarea) altor partide. Dsa a și cerut colaborarea dlui Grigore Iunian, care a refuzat. Vaidiștii și liberalii georgiști se lasă cam greu, tot pun la condiții și cer să aibă cât mai mulți membrii în parlament și noul guvern, după cele mai noi știri dl Tătărescu a fost încredințat să formeze singur guvernul. Așadară noul guvern va fi un guvern compus numai din liberali.

D. Maniu a fost chemat în capitală și D. Sa și-a și anunțat sosirea. Se crede că d. Mihalache va demisiona din calitatea de șef al partidului și în locu-i va fi ales dl Maniu, întrucât ar primi

Războiul din Răsărit

Pe frontul din China luptele continuă cu furie. Japonezii depun uriașe eforturi pentru a scoate pe Chinezii din întăriturile lor dela Nantao. Aviația Japoneză a și început bombardarea acestui oraș.

După lupte grele de mai multe zile, Chinezii au început să se retragă din fața Japonezilor biruitori cari au adus noul trupe și foarte mult material de război.

Mai multe mii de soldați chinezi, cari apărau orașul au depus armele și s'au refugiat. Între cei refugiați se află și mai mulți comandanți ai garnizoanelor din Shanghai și Nanking.

Pe malurile râului Shindwei-Kiang au loc mari lupte. Japonezii debarcă în continuu noul trupe. Se pare că Japonia se pregătește de un război de lungă durată.

Situația Chinezilor este foarte grea căci au fost înfrânți și pe frontul de Răsărit și

Nord, de unde au pierdut toate pozițiile. Japonezii au izbutit după mari lupte să-i scoată și din întăriturile lor dela Shanghai. Chinezii se întăresc acuma în jurul orașului Nanking, care deasemenea a fost bombardat de Japonezii. Ultimii Chinezii, cari mai rezistau la Shanghai au fost omorâți până la unul.

Pierderile Chinezilor sunt foarte mari. Până acum au peste 150 mii răniți și tot atâția morți.

Pe frontul Kiating Liabo Japonezii pregătesc o mare ofensivă Asupra orașului Sacen din această regiune, avioanele Japonezilor au aruncat manifeste prin cari cereau locuitorilor să părăsească orașul. Se crede că Japonezii vreau să înceapă mai întâi cu bombardarea acestui oraș.

Marile puteri încearcă să aducă o împăcare între aceste două mari popoare învrăbite.

Spre sfârșitul războiului din Spania

Naționaliștii spanioli sunt tot mai încrezători în învingerea lor și socotesc ca și câștigat războiul. În tabăra comuniștilor neliniștea sporește din zi în zi și mulți comandanți bolșevici doresc un guvern, care să facă împăcarea cu naționaliștii.

Pe frontul din Aragonia naționaliștii au pus stăpânire pe toate localitățile mai de seamă, ce erau până acum pe mâna comuniștilor. Trupele comuniste se predau cu arme și munițiuni cu tot. Între cei cari s'au predat sunt și 3 ofițeri cari au la ei planuri foarte importante. La Madrid avioanele naționaliste au bombardat cazarma San-Fernandez, statul major al comandamentului comunist spaniol.

Grozăveniile din Rusia

În Rusia situația este tot mai turburată și mai grea. O fierbere și o nesiguranță stăpânește pretutindenea.

Omorurile și condamnările la moarte se țin lanț. Stalin își cam teme domnia și de aceea trimite mereu pe lumea cealaltă pe foștii lui tovarăși de luptă și idei.

Numai în cursul lunii Octomvrie au fost peste 1328 de omoruri. Printre cei condamnați la moarte a fost ministrul dela Praga și fostul șef al politicii secrete Jagoda, cu soția sa.

Cu toate aceste condamnări și asprimea regimului sovietic, sunt tot mai multe trădările față de bolșevism și atentatele la viața conducătorilor bolșevici.

Se spune că s'a încercat răpunerea lui Vorosilov și că se pregătește și a lui Stalin și a secretarului său.

Întreg guvernul republicii Abchasia a fost acuzat că pregătește o răsturnare a bolșevismului și 10 funcționari au și fost osândiți la moarte. Deasemenea în mai multe locuri au fost execuții și procese de trădare.

Îl va ajunge și pe Stalin rândul după cum îl va ajunge pe toți călăii bolșevici cari nu mai au milă și nu mai știu de Dumnezeu.

Situație încordată în Palestina

Neregulile și turburările din Palestina sunt tot mai mari. Evreii au cerut guvernului arme și soldați de pază pentru cei cari pleacă în călătorii.

În mai multe locuri au fost atacuri îndrăznețe asupra poliștilor. Au fost mari turburările la Ierusalim, mai ales în ultimele zile. Între evrei și arabi a avut loc o adevărată bătălie pe străzile orașului. Au fost omorâte 6 persoane. Numărul răniților este foarte mare.

Omenirea se pregătește de război

Deși se vorbește atâta de pace și conducătorii țărilor în atâtea sfaturi pentru împăciuirea celor învrăjbiți, totuși pare că peste Europa suflă vânt de război.

Italia, care numai de un an a sfârșit-o cu război, își cheamă din nou rezerviștii sub arme. Prietena și aliată ei Germania, deasemenea adună contingentele vechi și le pregătește de luptă.

S'a svonit, că și America pregătește un nou plan de recrutare pentru un viitor război. Ofițerilor de rezervă le-a trimis scrisori prin cari i-a întrebat, dacă primesc să lupte în rândurile ostrei, iar în apele Oceanului Pacific are gata de luptă mai multe vase de război.

Aniversarea încheierii armistițiului

În 11 Noembrie s'au împlinit 19 ani dela încheierea armistițiului, prin care s'a pus capăt marelui război în care au pierit atâtea milioane de oameni.

Toate țările au sărbătorit această zi și au dus flori și lumini la mormintele soldaților necunoscuți și la mormintele eroilor.

A murit fostul prim-ministru englez

În ziua de 5 Noembrie fostul prim-ministru englez R. M. Donald a murit. Viața acestui om a fost o pildă de muncă și încercări grele. A pornit de jos, căci a fost sărac, dar a izbutit să câștige prin munca și priceperea sa cele mai înalte situații și onoruri.

Noul guvern belgian a fost constituit

După grele frământări noul guvern belgian a fost constituit. În fruntea lui se află d. Paul Spaak. Din acest guvern fac parte 6 social-democrați, 5 catolici, un liberal și 1 independent.

Țările încep să recunoască guvernul Franco

Până acum guvernul naționalist spaniol nu era recunoscut de celelalte țări ca un guvern legitim, el era considerat ca răsvrătit. În ultimul timp însă țările încep a-și trimite miniștri pe lângă guvernul Spaniei naționaliste. Astfel se spune că între Anglia și generalul Franco a avut loc nu de mult un schimb de trimiși. Deasemenea se știe că și America și-ar redeschide consulatul din Bilbao și ar relua legăturile oficiale cu Spania naționalistilor.

Eroismul unui preot. Cu prilejul marelui catastrofe de cale ferată din Franța, întâmplată la începutul lunii Septembrie, în care au murit 30 de persoane, un preot, care care au murit 30 de persoane, un preot, care se afla în tren și fusese și grav rănit, având arsuri mari chiar în față, a muncit 3 ore necontenit până a spovedit și mângălat pe toți muribunzii. Chiar și cele mai necredincioase și mai dușmănoase zile franceze au avut cuvinte de laudă la adresa acestui preot.

Din viața lui Lupeanu-Melin

Lupeanu-Melin — fie lertat — era un povestitor neîntrecut, deși din fire era tăcut. Când începea să povestească câte o pățământă din viața sa, era tot atât de plăcut ca și la scris, și prietenii săi îl ascultau cu gura căscată și i-l ar fi ascultat ceasuri de-a rândul.

Îmi aduc aminte de o istorie de a lui pe care într-o seară de vară am ascultat-o cu mult drag în grădina seminarului din Blaj, unde mai legeam câteodată după cină ca să mai luăm aer curat din teli înfloriți și din păduricea de stejar.

În 1925 fusese într'un pelerinaj în Italia. A cercetat împreună cu alții Roma și Vaticanul cu bibliotecile și muzeele lui, pe Sfântul Părinte Papa și alte lucruri frumoase, apoi Neapoli cu orașele Pompel și Herculaneum cari au fost îngropate în cenușe încă de pe la anul 92 după Hristos, iar acum desgroate. Și a văzut el multe lucruri frumoase — spunea —, numai că nu putea să se oprească mai mult la câte un lucru sau în câte un loc unde lui îi făcea plăcere mai mare, fiindcă erau mulți și sub comandă și trebuiau să sufere toți pentru unul și unul pentru toți.

— Mergeam tot cu grămada — spunea Lupeanu —, și era bine, ba pe tren mi-a chiar plăcut societatea și mulțimea, că unul spunea una, altul alta, și ceasurile treceau de gândea că zboară. Numai în Roma a fost mai rău puțin, căci acolo sunt multe de văzut, iar între noi erau și femei, și mai cu seamă unele urâte și bătrâne ca mama pădurii, altele sândăcoase și uricioase, de să n'ai de lucru cu ele. Când îți era mai degrabă, unelă i-se deslega ciorapul și trebuia să așteptăm toți până iese dumneael din vre o prăvălie sau bodegă unde intra să și-l lege. Altele se opreau la câte o fereastră mare și se uitau la stofe de mătăasă, și ar fi rămas acolo ziua întregă dacă nu le-ar mai fi bătăit conducătorul nostru, care încă începea a și pierde din îndelunga răbdare.

— Da haldeși, doamnelor, că doară fereștre de prăvălii și mătăsurile sunt și în țara noastră. Aici să vedem ce nu putem vedea acasă, muzee, biblioteci, instituții, catacombe, biserici, morminte de sfinți, și altele.

Cu chin, cu vai se deslipeau apoi de fereastră, ca la 10—20 de pași să se oprească la alta.

— După ce am văzut ce am putut vedea în trei zile prin Roma — continua Lupeanu — am mers la Neapoli și la Pompel, apoi la insula Capri, iar la întoarcere ne-am oprit prin Florența. Ceata noastră era în cvartir, și după masă avea de cercetat niște biserici pe cari eu le mai văzusem. M'am hotărât deci să mă duc singur, adică fără de mulțime, și să văd biblioteca.

În bibliotecă am văzut lucruri frumoase, și eram mulțumit că eram numai singur și nu mă tot bâzâia conducătorul cu vorbele sale destul de blânde, dar uneori nervoase:

— Mai repede, doamnelor și domnilor, căci altcum rămânem aici, mă rog. —

Mă uitam la niște manuscrise vechi, când lată un fascist încule biblioteca pe din lăuntru, și cu glas poruncitor spune că n'are să iese nimenea din sala bibliotecii, căci au dispărut niște lucruri, și hoțul se află între noi.

— Săracul de mine, zic eu. — Acum ne face perchezitje, și eu n'am pașaport, căci pașaportul colectiv era la conducător. Cu limba italiană încă nu mă puteam prinde cu fascistul, care vorbea mai repede decât o mahalagioaică din București. Alte documente încă nu avcam la mine decât carnetul de liber parcurs pe trenurile din România în calitate de gazetar.

Mă gândeam: — Noa acum să vezi că mă prinde pe mine care n'am pașaport și care nu știu vorbi destul de bine italianește; și mă vor duce pe la poliție, unde vor fi poate și gazetarii cari vor scrie cât mai în grabă prin gazetele lor că s'a aflat un escroc sau șpion, care a furat cine știe ce manuscrise din biblioteca din Florența, și că acela se numește Alexandru Lupeanu. Ba vor mai adăuga poate că este în legătură cu alții și că sunt o adevărată bandă cari se dau de pelerini, dar sunt plătiți de bolșevici ca să ucidă pe „ducele”. Doamne ferește, și cine știe, în ce temniță mă vor arunca. Ai noștri nu vor ști unde sunt, și vor pleca fără mine, iar eu bani am puțin de tot, abia cât mi-au lăsat la grantă... și fel de fel de gânduri de acestea se învăleau prin capul meu. Mă trăgeam tot înapoi ca să n'ajung curând la perchezitje, da de se va afla vinovatul înainte de a ajunge eu la rând. Și a dat Dumnezeu de s'a aflat. Atunci fascistul și-a cerut scuze dela toți pentru măsura asta drastică ce a luat și ne-a lăsat în pace.

Cât ce m'am văzut afară, mi-am făcut o cruce și am zis:

— Doamne mulțumescu-ți că am scăpat citov și n'am mai ajuns să am de lucru cu poliția italiană și cu fasciștii. Vinovat, nevinovat, dar puteau să mă flămânzească câteva zile, și poate chiar să-mi care vre-o câteva apoi du-te Alexandre, să văd cine îți-le mai lea din spate. Ba să mă facă să rămân de ceată, să telegrafez lui frate-meu în Alud ca să-mi trimită bani de întors acasă, ori să mai umblu pe la legașune.

M'am gândit că tot e mai bine să mergi cu ceata întregă, chiar și dacă vre-unel doamne i-se rup legăturile la ciorapi când îți e mai de grabă, sau că vre-o trei-patru lase mai rămân zgăurându-se la mătăsurile, prin cele ferești mari.

N. Lupu

Negoș românesc

Prin cele mai multe sats și târgușoare doar cărciuma e românească. Indată ce e vorba de a se cumpăra vre-un lucru, la străini se duce omul nostru și, în cele mai multe părți, la Evreu.

Ba chiar se întâmplă că negustor român este, dar, pentru că nu se așterne la pleoșoarele cumpărătorului, mulți dintre ai noștri se duc la acela care-i limpezește și-i înșeală cu luerul ieftin, de nimica toată.

Acasta e un păcat față de nație. Pentru că străinul îmbogățit, rămas fără aimeni să-i stea împotrivă, va pune jug de fier, de a doua zi, tuturor acelor cari și i-au făcut stăpân prin marea lor prostie.

Deci, când vezi prăvălia celui care nu e de neamul tău, eată-ți de drum și treci mai departe.

Am auzit povestea unui Evrei care s'a așezat într'un sat evăbess. Primarul i-a primit eu muzica. Dar muzafirul satului a rămas singur la teșgheaua lui. O zi, donă, o săptămână, o lună... A întrebat pe primar, că are cineva esva contra lui. — Nimica, dar noi avem pe ai noștri. Și, când a plecat Evreul cu marfa întregă, tot cu muzica i-a dus până în marginea satului primarul.

Iavățătura — iat'oi

(Din „Neamul Românesc pentru popor” Nr. 21)

N. Iorga

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

STIRILE SĂPTĂMĂNI



Mare pelerinaj istoric la Roma.

Cu ocazia serbărilor de pomenire a 2000 de ani dela nașterea împăratului roman August, sub a cărui domnie s'a născut Măntuitorul. Comitetul românesc de acțiune pentru aniversarea Romei organizează un mare pelerinaj istoric la Roma, în zilele de 1—12 Ianuarie 1938. Prețul acestui pelerinaj este de numai 5000 lei.

Leafă, nu glumă. Di Petre Petrescu,

directorul uzinelor Reșița, are la an leafă de 600.000 Lei, apoi 1.500.000 împărțire din câștigul întreprinderii și 0,7% din toate comenziile de armă ce se fac. Afară de aceea mai e și colonel pensionar. Ziarul „Universul” susține că anul trecut a primit 22.540.000 Lei numai din cele 0,7%. Și astfel de domni sunt foarte mulți în România. Noi nu-l invidiem, dar am dori să știm, câți bani împărțește acest domn colonel-director la an săracilor.

Predică apă și bea vin. Di Litvinov,

ministrul de externe al Rusiei bolșevice, și-a făcut cura de slăbire astă vară la Merlenbad în Cehoslovacia. Ei bine, știți cât l-a costat această cură? 54.000 de coroane cehe, ceea ce face în banii noștri 313.200 Lei. În aceeași vreme în Rusia un muncitor organizat bolnav primește dela statul bolșevic abia 260 coroane cehe lunar, adică 1508 Lei, cam cât și la noi. Așadar și în Bolșevicia sunt stăpânitorii și stăpâniți, iară stăpânitorii predică apă și beau vin.

Un animal care bea apă prin piele. Puștii oameni știu că mielul nu bea apă cu gura, ci prin piele. De aceea-l vedem dimineața după rouă ori după ploale ieșind la plimbare și căutând locurile mai apătoase. Dacă udăm un melc cu apă, vom observa că apa de pe el dispare rând pe rând. Învățații au măsurat melcul înainte de a-l turna apă și după aceea, și au observat cum bea apa prin porii pielii.

Judecat la 46 ani ca nesupus la încorporare. Legile militare sunt foarte aspre și nelertătoare. Te urmăresc cu anii. Astfel un grădinar din Galați a fost arestat după 24 de ani de urmărire. El va face armata la marină, acum la vârsta de 46 ani.

Aparat pentru măsurat gradul de beție. Americanii, cari sunt foarte iscoditori, au găsit un aparat cu care se poate măsura gradul de beție. Aparatul este făcut dintr'un balon de sticlă plin cu 'n anumit gaz roșu, care are proprietatea de a se schimba în albastru când un bețiv suflă în el. Cel prins astfel de poliție, este pus apoi să plătească o amendă de cinci dolari. N'ar strica un astfel de aparat și lege și la noi.

Ca să poți lucra în liniște. Liniștea și siguranța este de lipsă în orice afaceri ca acestea să meargă bine, și deci și în meseria de hoj, care este mai grea și mai expusă ca multe altele. Împinși de aceasta dorință firească, niște hoji din Piastov (Polonia) s'au hotărât să fure cismele poliștilor ca să nu mai aibă nici o grijă din partea lor și să poată lucra liniștiți. Zis și făcut. Intr'o noapte s'au

furișat la poliște și au furat cismele oamenilor de serviciu. Apoi, liniștiți, nestingheriți de nimeni, au spart mai multe prăvălii și au furat marfa de acolo. Când s'a dat alarma, poliștii chemați, mai întâi au trebuit să-și găsească alte cisme ca să-l poată urmări. Până atunci hojii s'au făcut nevăzuți cu marfă cu tot.

Condamnat pentru că se injurase singur. Avocatul lui Francisc Szűcs, din comuna Dlosig, județul Bihor, nu-l prea mergeau bine treburile, lucru de care era foarte necăjit. Intr'una din zile obținuse un proces, care era sigur că-l va aduce renume și bani. Pentru aceasta avea însă lipsă de unele date din registrele cărții fondurice. Fiindcă se prezentase prea târziu, în afara orelor de serviciu, funcționara dela birou a refuzat să-l dea dosarele de cari avea lipsă. Temându-se că va pierde și această ocazie de-a câștiga și de-a se face cunoscut, căci a doua zi avea procesul, avocatul a început să se plângă, să se injure și blăsteme pe el și afacerile lui. Funcționara simțindu-se jignită că urechile ei au putut auzi astfel de lucruri, l-a dat în judecată. Fiindcă lucrurile s'au petrecut într'o instituție publică, în fața unei funcționare, tribunalul l-a condamnat la 3 mil de Lei amendă și 2 mil cheltuieli de judecată, pentru că se injurase singur. N'ar strica să fie condamnați cât mai des, însă acela cari injură pe alții și lucrurile sfinte.

Omul care nu doarme. Acesta este lordul Nuffield care de 10 ani nu doarme decât un ceas pe lună, fără a suferi însă nimic de pe urma acestei boale. Se crede că aceasta l-a provenit din cauza unui accident neînsemnat de care englezul nu-și mai aduce aminte.

Cum l-a prins. La Montreal în Canada un hoj a pătruns, noaptea în casa unui cunoscut bogătaş din localitate. Trezindu-se, acesta l-a văzut pe hoj, înarmat cu'n revolver, cum îl căuta prin sertare. N'a zis nimic, ci numai l-a privit bine de și-a întipărit în minte chipul hoșului. Cum era un foarte bun desemnator, îndată după ce a plecat hoșul, s'a sculat și l-a făcut portretul. A doua zi cu acesta în mână, poliștii l-a fost foarte ușor să prindă pe hoj.

Pagube mari în Oltenia. Ploile mari din ultimul timp au provocat grave inundații în județele Gorj și Dolj. Pagubele trec de 8 milioane lei. Numai în județul Dolj au fost luate de ape 260 de vite. Mai mulți oameni au fost înecați.

Cum este alcătuit corpul omului. Trăim în veacul științei, când toate lucrurile sunt desfăcute și socotite până în cele mai mici amănunte. După socotelile învățaților corpul omului este alcătuit din 206 bucăți, capul din 8 și fața din 14. Pentru a le mișca pe toate acestea sunt 327 mușchi. Pe cap un om, dacă nu-l chel, trebuie să aibă cam 140 mil de fire de păr. Sângele cântărește cam a 16 parte din greutatea corpului întreg.

Cruzimea unui tată. Nicolae Istrati Ion din Movilița (Muntenia) avea un copil din prima căsătorie. La îndemnul păcătoase ale concubinei lui care nu putea suferi copilul, și pentru a-l putea moșteni averea pe care acesta o avea dela mamă-sa, păgânul tată și-a pus în gând să-l omoare. Luni de zile și el și soția lui l-au chinat înfricoșător pe copil. L-au smuls unghie cu carne cu tot. L-au îmbălat și l-au scos noaptea în frig ca să se îmbolnăvească și să moară. Dar copilul a biruit toate încercările lor sălbatice și a scăpat cu

viață. Poate ca planurile diavoleștilor părinți s'ar fi realizat, dacă bunica băiatului n'ar fi prins de veste și n'ar fi denunțat pe cel doi părinți sălbăticiți jandarmilor, cari i-au trimis în judecată unde și-au luat pedeapsa după vrednicie.

Câți șomeri au Statele-Unite. Suntem obișnuiți să ne plângem mereu că la noi în țară e rău și că nu sunt bani, dar la noi tot mai poji agonisi o bucată de pâine. Sunt însă fără unde viața e și mai grea, acolo sunt milioane de oameni, cari n'au unde munci, ca să poată trăi. Astfel numai în Statele-Unite sunt peste 6 milioane de șomeri, adică oameni fără de lucru. Un adevărat popor de șomeri. Și încă ne mai plângem că la noi e rău.

Groznică nenorocire într'o mină din Japonia. În săptămâna aceasta la Mangano, în Japonia, s'a produs o puternică explozie într'o mină de aramă. În urma acestei explozii o parte din munte s'a surpat, îngropând peste 500 de lucrători în mină.

Unul care tot crește este egipteanul Saad Mustafa Ghazi din Alexandria. Văzând acest lucru, părinții lui l-au internat într'un spital, ca să se cerceteze, care este cauza acestei ciudate boli și să l-se împiedece creșterea. Dar doctorii n'au izbutit să facă nimica și mititelul băiat se face tot mai voinic. Azi are numai 3 metri și vr'o câțiva centimetri și continuă să crească înainte. Va fi un adevărat uriaș.

Inchinătorii lui Iuda. Printre atâția rătăciți dela dreapta credință, mai nou se vorbește și de închinătorii lui Iuda. Aceștia spun că dacă Iuda n'ar fi fost, nu s'ar fi făcut nici mântuirea lumii. — Mult mai poate rătăci mintea omului când nu se lasă condusă de Dumnezeu prin preoții și biserica lui!

† Cornelia Popa născută Ungureanu preoteasă și învățătoare, soția preotului Nicolae Popa din Ocna Sibiului și fata păr. Emanoil Ungureanu din Blăeni, a trecut la cele veșnice Joi, în 30 Septembrie 1937. În mormântarea s'a făcut Sămbătă în 2 Octombrie 1937, în cimitirul gr. cat. din Ocna Sibiului. Fie-l țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Prizonier din Rusia venit acasă.

În toamna aceasta s'a relator în satul soțiilor sale Nicolae Bărsilă din com. Bouștarul de jos, jud. Hunedoara, plecat de acasă cu aproape 22 ani. Se relatoarea acasă cu soția lui rusoaică și o fetiță de 15 ani.

În Rusia s'a așezat în orașul Esca, unde mai sunt Români. El știe de unul cu numele Ion Tulbure în etate de 44—45 ani, din Bihor și altul Filip Uță de 46—47 ani, din Banat.

Preotul Ioan Oțeanu a făcut un apel la sf. biserică, să fie ajutat și să i-se zidească casa. Oamenii nu au stat mult pe gânduri și s'au apucat de lucru cu gândul la Dumnezeu. Casa e aproape terminată. Și pe această cale se aduc celsa mai vii mulțumiri tuturor celor cari l-au ajutat.

Din celea povestite de el se înțeleg că omul de suferințele celor din Rusia, condusă de oameni fără frica lui Dumnezeu.

(M. J.)

Ești prieten al acestei gazete? Recomandă-o prietenilor și cunoscuților D-Tale și câștigă-ne abonați cât mai mulți.

ranției și să semneze condițiile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Data în Dicioșământin la 12 Iunie 1937.

Aj. director Judcător:
Joan Ogran m. p. Dr. Vermeș m. p.
882 (1-1)

Judec. Mixtă Dicioșământin Secția Cf.

No. 2224-1937 Cf.

Extract din publicațiune de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Iosif Ana contra urmăritului Florica Axente.

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Hererea circumscripția Tribunalului Târnava-Mică cuprinse în Cf. a comunei Hererea Nrul. protocolului Cf. No. 97 A + 1 ord. no. top. 1059 su prețul de strigare de 375 lei prot. fund. no. 178 A + top. 819, 821 su prețul de strigare 600 lei, A + 12 ord. no. top. 992 su prețul de strigare de 375 lei, A + 13 ord. no. top. 1058 su prețul de strigare de 30 lei, A + 16 ord. no. top. 1510 su prețul de strigare de 75 lei, A + 18 ord. comp. de pășune, su prețul de strigare de 75 lei, A + 19 ord. no. top. 225, 226, su prețul de strig. de 750 lei, A + 20 ord. no. top. 530 su prețul de strigare de 225 lei A + 21 ord. no. top. 203, 204 su prețul de strigare de 150 lei, pentru înasarea creanței de 10400 lei bani și accesorii a urmăritoarei.

Licitațiunea se va ține în ziua de 2 luna Decembrie anul 1937 ora 15 la casa comunala a comunei Hererez.

Imobilele se vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar, sau în efecte de cauziune socotite după cursul fixat § 42 leg. LX din 1881 sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25. XLI. 1908).

Data Dicioșământin la 15 luna Sept. anul 1937.

Dir. Ajut de cf. Judcător Șef
Joan Ogran m. p. Liviu Ionescu m. p.
881 (1-1)

Judecătoria Mixtă Blaj Secția Cf.

No. 777-1937 Cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Gabra Maria casnică dom. în Lunca contra urmăritului Lața Oni hie J. Oni hie dom. în Lunca.

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce

privește imobilele situate în comuna Lunca circumscripția judecătoreștii ocolului Blaj cuprinse în cf. a comunei Lunca Nr. protocolului cf. 206, 196, 745, 69 și 170 A + 1, No. top. 1406/2 arător în est de 214 stj. în val. de 700 lei cu preț de strig. 525 lei, top. 1407/2 arător în est. de 219 stj. în val. de 300 lei cu preț de strig. 225 lei, A + 1, top. 1916/1 arător în est. de 430 stj. cu val. de 200 lei cu preț de strig. 150 lei. A + 1-6 No. top. 2101/1 arător în est. de 324 stj. în val. de 2000 lei cu preț de strig. 1500 lei, 2102/1 arător în est. de 77 stj. p. în val. de 500 lei su preț de strig. 375 lei, top. 358/1 casa curte în est. de 16 stj. p. în val. de 100 lei cu preț de strig. 75 lei, top. 358/2 grădină în est. de 100 stj. p. în val. de 200 lei cu preț de strig. 150 lei, top. 359/1 grădină în est. de 24 stj. p. în val. de 50 lei cu preț de strig. 37, 50 top. 362/1 grădină în est. de 50 lei în val. de 100 lei cu preț de strig. 75 lei, top. 1181/2 arător în est. de 78 stj. p. în val. de 100 lei cu preț de strig. 75 lei, A + 5 top. 646/2 arător în est. de 321 stj. în val. de 1000 lei cu preț de strig. 750 lei, A + 13 top. 1642 fânaț în est. de 825 stj. p. în val. de 1500 lei cu preț de strig. 1125 lei, A + 3 top. 2062 în est de 374 stj. arător în val. de 500 lei cu preț de strig. 375 lei, 2063 arător în est. de 739 stj. p. în val. de 200 lei cu preț de strig. 150 lei, pentru înasarea creanței de 9000 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 2 luna Decembrie anul 1937 ora 11 a. m. în localul oficial al Cf. jud. mixtă Blaj.

Imobilele se vor fi licitate nu pot fi vândute pe un preț mai mic decât cu suma ce întrece din prețul de strigare jumătate din valoarea imob.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din valoarea imob. prețul de strigare drept garanție, în numerar sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât valoarea cea de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. — (§ 25 XLI 1908).

Data în Blaj la 3 luna Iulie anul 1937.

Dir. de cf. Judcător:
ss. A. Beran ss. P. Alexandrescu
879 (1-1)

Judecătoria mixtă Blaj Secția c. t.

No. 1285-1937 et.

Extract din publicațiune de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Banca Unită pt. Ind. și Hip. s. a. Sighisoara, reprez. prin: Dr. Emil Passu adv. Blaj contra urmăritei Mărginean Ana născ. Deac dom. în Cergăul-mare.

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Cergăul mare circumscripția Judecătoreștii mixte Blaj, cuprinse în Cf. a comunei Cergăul mare Nr. soalei protocolului Cf. 859, 886, 872, 519, 614, 630, 911, 1026, 12 și 664 No. — de ordina A + 1-6, A + 1, A + 1, A + 2, A + 1, A + 4-6, A + 3, A + 6, 8, A + 1, A + 1, A + 5, A + 2, și sub no. top. 936/1 pășune în valoare de 500

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

lei cu preț de strig. 375 lei, top. 937/1 arător în val. de 3000 lei cu preț de strig. 2250 lei, top. 972/1 arător în val. de lei 500 cu preț de strig. de 375 lei, top. 973/1 arător în val. de 3000 lei cu preț de strig. 2250 lei, 1249/1 arător în val. de 6000 lei cu preț de strig. 4500 lei, top. 1250/1 pășune în val. de 1000 lei cu preț de strig 750 lei, 1706/1 arător în val. de 1000 lei su preț de strig. 750 lei, 1707/1 arător în val. de 1500 cu preț de strig. 1125 lei, top. 2749 șant în val. de 500 lei cu preț de strig. 375 lei, top. 2750 fânaț în val. de 500 lei cu preț de strig. 375 lei, 1008 arător în val. de 2000 lei cu preț de strig. 1500 lei, top. 1644 pădure în val. de 500 lei cu preț de strig. 375 lei, 897/1/2 fânaț în val. de 300 lei cu preț de strig. 225 lei, top. 898/1/1/2 arător în val. de 500 cu preț de strig. 375 lei, top. 1089/1/2 fânaț în val. de 500 lei, su preț de strig. 375 lei, top. 1090/1/2 pășune în val. de 300 lei cu preț de strig. 225 lei, top. 1741/2/2, 1744/2/2 arător în val. de 800 lei su preț de strig. 600 lei, top. 1634/540800 pășune în val. de 500 lei cu preț de strig. 375 lei, top. 597 grădină în val. de 1000 lei cu preț de strig. 750 lei, top. 1475, 1476 pădure în val. de 1000 lei cu preț de strig. 750 lei, top. 30/4 grădină în val. de 2000 lei su preț de strig. 1500 lei, top. 2945/2 pădure în val. de 500 lei cu preț de strig. 375 lei, top. 1763 arător în val. de 3000 lei cu preț de strig. 2250 lei, top. 1473 pădure în val. de 500 lei cu preț de strig. 375 lei pentru înasarea creanței de 35.051 lei — bani, capital red. cu 50% și accesorii și interese de 3% dela data de 7 Aprilie 1934.

Licitațiunea se va ține în ziua de 8 luna Decembrie 1937 ora 9 a. m. în localul oficial al Cf. al Jud. Mixte Blaj.

Imobilele se vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauziune socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Data în Blaj la 12 luna Iulie anul 1937.

Dir. ajut. cf. Judcător șef:
ss. A. Beran ss. Alexandrescu
885 (1-1)

Atențiune!

Nu cumpărați aparate de Radio, înainte de a consulta firma

Cartea Românească S. A.
Dicioșământin și Suc. BLAJ

Cele mai moderne și cele mai noi tipuri din seria simfonică PHILIPS LUMOPHON și alte la priză și cu baterii.

839 (4-4)

RECLAMA
este sufletul comerțului